

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3368

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 13 martie 1960

„NICI UN LEU RISIPIT, FIECARE LEU FRUCTIFICAT”

Ce duce spre calitate

Cînd vorbim despre calitatea produselor noastre noi textiliștii, avem todeauna în vedere mai multe aspecte. Ne gândim că țesăturile le îmbracă soțiile, mamele, surorile noastre. E o mîndrie legitimă să te oprești și să admiri în fața magazinelor produsele care au trecut prin mîna la țesătorii frumoase și de calitate. Calitatea produselor noastre este însă și o chestiune de eficacitate economică. Cînd trec pe la control țesăturile care au defecte sînt cuponate pentru a se înlătura o urzeală greșită, o pată de ulei etc. Căpsoanele care sînt mai mici de 6 metri în lungime, se vînd cu un preț redus — cu 25 la sută mai ieftine. Iar pe de altă parte părțile înlăturate și cele care se vînd cu preț redus scad din producția generală și astfel uneori ne putem trezi și cu planul de producție neîndeplinit. Și fiște mai sînt și alte aspecte.

mecanismele care reglează desimea — într-un cuvînt am căutat să punem la punct partea mecanică. Pentru cealaltă problemă — modul defectuos în care lucrau unele țesătoare — era nevoie de efortul întregului colectiv al brigăzii. Pentru început, împreună cu responsabilii de brigadă am stabilit scurte consfătuiri în care să instruim tineretele în legătură cu operațiile cele mai complicate la război, iar cele mai bune țesătoare să împărtășească experiența lor în

zili am adunat întregul colectiv. Din neatenție țesătoarea lăsase să meargă războiul cu un fir rupt. Bucata țesută a trebuit desăcută. Apoi s-a produs o desime. Am desăcut din nou bucată, dar urzeala a rămas scărmanată. Am țesut din nou cu o apăsare corectă la bătuțu-ră dar pinza totuși a rămas pe o porțiune cu un fel de pată. De ce? Fiindcă urzeala s-a scărmoșat.

— Cum se putea înlătura această? — am întrebat.
— Printr-o atenție deosebită în timpul lucrului — au răspuns cele mai multe țesătoare. Imediat ce s-a rupt un fir, sau s-a produs un defect oarecare, războiul trebuie oprit.

Intr-o altă zi, Diaconu Gherghina, a dat vreo 15 cm.

de pinză cu defect. Pe pinză, la marginea ei apăruseră fire duble în bătuțură. Mașina a duble bătaie. Urzice și suveica nu parcurgea tot drumul. Din acest caz toate fetele din brigadă au învățat faptul că mașina trebuie supravegheată și orice schimbare din mersul ei, o bătaie neregulată, un joc la lagăr etc. trebuie sesizată imediat. Altfel se ajunge la defecte pe țesătură.

— Aceste exemple, ca și în general întreaga activitate desăvîșită a brigăzii de țesători din sectorul I, sîmbul III, al întreprinderii textile „11 Iunie” unitatea B — Pitești

(Continuare în pag. 3-a)

Tribuna bunului gospodar

legătură cu cele mai bune mînuiri.

În discuțiile noastre a reieșit că multe fete nu supraveghează războiul în spatele lui. Acestea sînt ca elect neobservarea circulelor care se formează între fire (un fir scuit care atîrnă între urzeală) și care ajung la ițe produce ruperi. De asemenea, unele țesătoare nu erau atentele ce își introduc în suveică. Dacă cutia cu țevi vine de la preparare — își spuneau acestea — toate țevile sînt de aceeași calitate și nu mai trebuie controlate. Uneori însă se întimpla ca în coșul cu țevi să se strecoare o țevă cu fire care să difere la nuanța culorii de pinza țesută.

Datorită explicațiilor date, mai tîrziu despre aceste lucruri nu s-a mai vorbit în brigadă.

Au fost însă și probleme mai dificile. Pentru rezolvarea lor a fost nevoie de mai mult timp și experiențe practice la războaie. De obicei, dacă se rupea un fir, țesătoarea remedia defectul în sensul că scotea bătuțura și porțiunea greșită și apoi pornea din nou războiul. La pornire nedind însă atenție regulatorului bătuțurii, pinza se țesea ori cu desimi ori cu rărituri. În felul acesta remedia un defect dar producea altul. Cînd s-a împlinit un astfel de caz, la războiul tovarășei Elena Neacsu, împreună cu responsabilii brigă-

La Uzinele „Victoria” s-a terminat construcția celei de-a II-a baterii de fabricare a semicocsului prin fluidizare

La Uzinele „Victoria” din Calan s-a terminat construcția celei de-a II-a baterii de fabricare a semicocsului prin fluidizare. Totodată, la cel de-al II-lea cuptor al bateriei a fost elaborată prima șarjă de semicoc.

Noua baterie de semicoc, ca și prima, a fost construită după proiecte și documentații tehnice întocmite de specialiștii din țara noastră. Ea asigură o producție de semicoc aproape dublă față de vechile baterii. În același timp, calitatea semicocsului este mai bună.

(Agerpres)

La festivitatea plecării trenurilor cu fier vechi din Ploiești spre Hunedoara, una din pionierii iminează mecanicul de locomotivă mesajul tineretului ploieștan.

Foto: C. VASILE

Printre constructorii frunțași de la Șantierul Naval-Galați se numără și membrii brigăzii de sudori condusă de Radu Mihal. În luna februarie membrii acestei brigăzi și-au depășit sarcinile de plan cu 26 la sută.

La Hunedoara De la începutul anului 66 inovații

La cabinetul tehnic al Combinatului siderurgic din Hunedoara s-au înregistrat de la începutul anului și pînă la 7 martie 66 de inovații, dintre care 28 au fost aplicate în procesul de producție. Economile calculate ce se realizează depășesc 7 milioane lei.

Proape jumătate din inovațiile accep-

tate pînă acum se aplică cu bune rezultate la noua oțelărie Martin. Pentru îmbunătățirea regimului termic al cuptoarelor, un grup de siderur-giști au găsit soluții și sînt aplicate în procesul de producție. Economile calculate ce se realizează depășesc 7 milioane lei.

(Agerpres)

Ora de clasă la școala elementară din comuna Vinățarii regiunea Galați. Învățătoarea Arșița Botex explică elevilor o nouă lecție.

Foto: AGERPRES

„VĂD, VĂD!” de Demostene Botex

Citeam dăunzî în „L'Humanité” despre o victorie a științei: în urma unei operații o fată oarbă din naștere a început să vadă.

Cînd l-a scos în lume oarbă, bătăușul și-a simțit nevoia luminii, a început să alege prin casă și să strige — „Văd, văd”.

Acesta a fost sentimentul și reacția milionarilor de analizești în ziua în care, în sfîrșit, li s-a dezlegat taina literelor, și au stăpînit legătura dintre semnele lor și sunetele corespunzătoare.

E și sentimentul copiilor care au învățat să citească.

Dar de abia de aici încolo începe gustul de învățare, de carte, marea îmboldire firesc al omului de a cunoaște, de a cunoaște cu nesăț, cît mai mult.

Din acest sentiment, din acest îndemn interior, din seala asta, s-au născut tirajele de zeci de mii ale cărților, din ele mii de biblioteci, de aici milioanele de cititori, în orașe, în sate, la locul de muncă, în tren, în tramvai...

Pistolul care ar avea să facă chipul unui tânăr de cătăși, trebuie să și-l inclucide cu o carte în mînă, cîndă, dacă vrea să prindă esența realității, așa cum îi impune realismul socialist.

Concursul „Lubiți cartea” ca și supra-concursul „Întrecerea prietenilor cărții” sînt forme de stimulare, de îndrumare a avîntului pentru carte.

Hatîri în luna mai 1955 concursul „Lubiți cartea” a fost promovat și tradus în viață de multe organizații U.T.M. El distinge cu înșingă „Prieten al cărții”, pe tînărul concurent care în termen de cel mult un an da la data înscrierii sale la concurs, a citit cărțile indicate ca obligatorii și cite o carte din fiecare dintre celelalte grupe prevăzute în listele bibliografice.

Am parcurs titlurile și autorii prevăzuți în listele A, B și C precum și cărțile la alegere din literatura clasică romînă, literatura clasică universală, literatura sovietică și literatura contemporană universală.

Ce mare, ce luminos, ce măreț orizont pentru mîntea unui tînăr, pentru formarea lui ca om! Ce școală minunată pentru educarea unui tînăr și ce profesori alesi! Fiecare nume de autor și de carte deschide perspectiva unei lumi întregi. Cititorul are prilejul să cunoască în eroii cărților, oameni cum sînt cei mai înalți în viață. Sute, mii de experiențe de viață, de caracter, de viață, sînt pildă și învățătură. Regiuni întregi, țări și continente l

Numai astfel își va putea îmbogăți experiența și va putea învăța ceva. Nu-i vorba să treci printre eroi, în fugă, cum ai trece prin imbulzeala pietonilor de pe stradă. Nu-i vorba să-l știi pe nume, ci să-l cunoști caracterul, gîndurile, sentimentele și faptele — luptele din el și din afară, victoriile și înfrîngerile raportate.

Or, asta — și asta sînt esențialul — nu le poți cunoaște decît citind cu atenție cartea. Asta educă. Nu cunoașterea săracă, dezbrăcată de orice frumusețe, a „subiectului” cărții. De aceea apare atîta de condamnabilă oarecără simplitate a unui utemist bibliotecar din raionul Vedea, regiunea Pitești, care, vînzînd că nu are cărțile din listele respective pentru a le pune la dispoziția concurenților lor la „Lubiți cartea” spre a le citi, le-a dat un fel de rezumat de 2-3 pagini ca să poată spune, la concurs, cam despre ce-i vorba în carte.

Citiți pag. 11-a
Concursul nostru „Verificați-vă cunoștințele de cultură generală” cu tema: „Cam se reflectă în cultura rominească mari evenimente din istoria patriei” Etapa I-a: Răscoala din 1821

Delegația R. P. R. care va participa la lucrările Comitetului de dezarmare al celor 10 țări a plecat la Geneva

Simbătă dimineața a părăsit Capitala, plecînd la Geneva, delegația R. P. Romine care va participa la lucrările Comitetului de dezarmare al celor 10 țări ce se deschide la 15 martie.

Delegația este alcătuită din tovarășii Eduard Mezinescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, conducătorul delegației, Nicolae Melinescu și Corneliu Bogdan, directori în Ministerul Afacerilor Externe.

Delegația este însoțită de experți civili și militari. La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost conduși de reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Ministerului Forțelor Armate.

(Agerpres)

MADONA

Între eroina noastră și sfințita Madonă a lui Rafael există o trăsătură comună: inocența. Aparențele sînt însă înșelătoare — Madona noastră îmbrumută masca inocenței nu-mi în anumite împrejurări...

În primii ani de școală cînd Madona obținea o notă mică nu-și făcea problema de conștiință în ziua aceea, cum se înalpaia acasă devenea dintr-o dată tristă, își privea pînă în ochii mari, îndurerați. Mama îi controla temperatura, se agita, o sfătua să nu pună la inimă orice necaz. Tatăl nu-i dădea nici o atenție, iar nota mică scrisă cu roșu pe caietul de teză nu era luată în seamă!

Așa s-a deprins Madona noastră să simuleze tristețea, așa și-a plămădit o mască de „mentă” sau „indioșese”, să strige, „madonă compunșună, să o scutească de a da eroicații, de ași analiza greșelile.

La absolvirea școlii medii, profesorii i-au vorbit Madonei despre frumusețea unei mări.

Dar Madona nu avea un ideal, nu tal în viață. Ea vrea să nu țară nimic, să ducă o viață ușoară, să trăiască mulți ani „pensionară” la salariații tatei. Visa toalete elegante, extravaganțe, visa promenada pe bulevardele Capitalei, visa baluri, țepi frumoși, visa...

Și pentru a-și realiza visurile îi suridea o singură soluție pe care o considera „onorabilă”: să devină studentă!

La ce facultate? Madona n-avea preferințe. Esențialul era să erodese din Buziu, să locuiească în București la cîmin sau în gazdă, să scape chiar și de slăbul control părintesc.

După ce trecu în revistă profilul mai multor facultăți gîndurile Madonei se opriră asupra celei de filologie.

— Vai dragă ce plăcut e să fi licențiată în filologie. Vezi, oamenii de literă sînt oameni fini, oameni care... în sfîrșit îmi vor înțelege sensibilitatea sufletească, complexul meu psihologic, care vor înțelege că trăsătura dominantă a caracterului meu nu a lenea — cum atît de aspru mă acuză diverși invidioși — ci o predispoziție spre visare, spre artă!

Așa se făcă că în toamna anului 1955 printre cei intrați la facultatea de filologie a Universității „G.I. Parhon” din București figura și numele ei: Dragă Constanța; adică numele eroinei noastre.

Ajunsă la facultate ea nu și-a făcut problema în privința studii.

Absența nemotivată a „motivației” — absența Fijică la examene — jeme copiate de la colegii Natela la limită — note sub limită!

— Constanța da ce nu înveți? Constanța îi atență, te amenință repetența! — o avertizează îngrijorați colegii — Te ai prezentat slab la examene — nu meriți note de trecere — o mustrau sever profesorii.

— Constanța ai o concepție greșită despre viață! De ce juși de colectiv, de ce te echipezi de la activitatea obștească? o întrebau uameșiții.

Madona nu-i contrazicea. Pleca capul, devenea melancolică, lăsa să i se prelingă printre gene cîte o lacrimă ipocrită, tăcea chitic și lăsa impresia că o profund tulburată.

— Săraca fată o mustră conștiința! — exclamau îngăduitori unii dintre cei care se lăseseră induși în eroare de masca inocenței.

Madona gîndea însă cu totul altfel.

— Ah, ce m-am înșelat! Și oamenii de literă sînt prozaici, pretențioși. Și-a fond de ce să la pesu lor că rămîn repetență. Ce — dacă repet anul? Asta înseamnă că-mi nrelungesc tineretea cu un an. Teta o încă în putere, cîștigă bine, așa că pot să-mi prelungeșt studentia. Apoi, cîna îmi garantează că după absolvirea facultății nu voi fi repartizată

D. PAUL

(Continuare în pag. 3-a)

La biblioteca Uzinelor „23 August” din Capitală vin adesea numeroși muncitori pentru a consulta cărți tehnice.

(Continuare în pag. 3-a)

Concursul nostru „Verificați-vă cunoștințele de cultură generală” cu tema: „CUM SE REFLECTĂ ÎN CULTURA ROMÎNEASCĂ MARI EVENIMENTE DIN ISTORIA PATRIEI”

Răscoala din 1821

ETAPA I-a:

Ziarul nostru reia, începând cu pagina de față, organizarea concursurilor ghicitoare care să dea tinerilor cititori, muncitorii, țărani, elevi, studenți, posibilitatea de a-și verifica cunoștințele de cultură generală.

Concursul nostru ghicitoare va avea ca temă reflectarea în cultura românească (scrieri sociale-politice, producții literare, artistice, etc.) a unor momente din istoria luptei poporului nostru pentru independență națională și libertate socială, a unor momente din glorioasele lupte duse în ultimele decenii de poporul nostru sub conducerea partidului pentru dobândirea orărilor capitaliste și făurirea orândurii socialiste.

Participarea la concurs este menită să stimuleze frecvența de către tinerii cititori a bibliotecilor, muzeelor de artă, cercetarea unor lucrări politice, artistice ale marilor gânditori și artiști pe care i-a dat poporul nostru, consultarea specialiștilor în istoria culturii românești, în scopul cunoașterii tot mai profunde a istoriei patriei, a luptelor pentru libertate și o viață mai bună duse de-a lungul veacurilor de poporul nostru.

La sfârșitul concursului fiecare participant trebuie să trimită în afara de răspunsurile la întrebări toate cupoanele de participare precum și o notiță în care să specifice numele, pronumele, adresa, locul de muncă, profesia, vârsta.

CONCURSUL NOSTRU ESTE DOTAT CU NUMEROASE PREMII ȘI MENȚIUNI, care se vor acorda participanților care au realizat cel mai mare număr de puncte.

Redacția ziarului nostru, urează cititorilor săi deplin succes în dezlegarea problemelor puse de concursul nostru, menit să stimuleze dragostea pentru studierea istoriei patriei.

Concursul nostru este organizat de către Comitetul Național de Cultură și Educație, în colaborare cu Ministerul Culturii și al Turismului.

Participarea este deschisă tuturor cetățenilor români, indiferent de vârstă și de nivel de educație.

Concursul este organizat în două etape: Etapa I (verificarea cunoștințelor de cultură generală) și Etapa II (concurarea la realizarea unor lucrări de cultură).

Concursul este deschis până la 31.12.2023.

Adresa: București, Șosea București-Buzău, nr. 100.

Telefon: 0211 410 1234.

E-mail: concurs@redactie.ro

Concursul este organizat de către Comitetul Național de Cultură și Educație, în colaborare cu Ministerul Culturii și al Turismului.

Participarea este deschisă tuturor cetățenilor români, indiferent de vârstă și de nivel de educație.

Concursul este organizat în două etape: Etapa I (verificarea cunoștințelor de cultură generală) și Etapa II (concurarea la realizarea unor lucrări de cultură).

Concursul este deschis până la 31.12.2023.

Adresa: București, Șosea București-Buzău, nr. 100.

Telefon: 0211 410 1234.

E-mail: concurs@redactie.ro

Concursul este organizat de către Comitetul Național de Cultură și Educație, în colaborare cu Ministerul Culturii și al Turismului.

Participarea este deschisă tuturor cetățenilor români, indiferent de vârstă și de nivel de educație.

Concursul este organizat în două etape: Etapa I (verificarea cunoștințelor de cultură generală) și Etapa II (concurarea la realizarea unor lucrări de cultură).

Concursul este deschis până la 31.12.2023.

Adresa: București, Șosea București-Buzău, nr. 100.

Telefon: 0211 410 1234.

E-mail: concurs@redactie.ro

Ce știți despre această litografie?

Poezie populară

Versurile pe care le cunosc sînt extrase dintr-o culegere de poezii populare:

— Alei măic! alei drăgășe
Curînd visul mi-l desleagă
Că știți, măic! Am visat
Buzduganul sfîrșit!
Să-mi cea bună, nouă
Am visat-o ruptă-n două
Am visat-o ghintuită
Am visat-o ruginită!
Măic! pistoalele mele
Le-am visat fără de țel.

Răspundeți: cum se tîlcește poezia. În ce legere a aparut, cine a grîit-o?

(25 puncte)

Lucrare social-politică

Cine a pictat acest portret?

Operă istorică

Gazetele, scopul și consecințele răscobilei de la 1821 au fost expuse în capitolele al X-lea al unei lucrări, tratînd diverse aspecte ale vieții economice în țările românești, începînd chiar din anii

Cum se numește lucrarea și cui aparține?

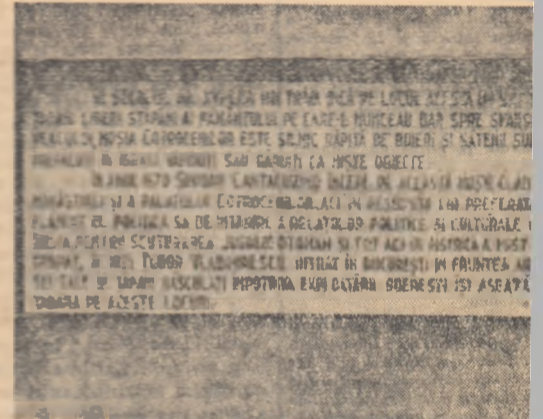
(20 puncte)

Oratoriu

Figura lui Tudor Vladimirescu a fost evocată în anii revoluției noastre de democrație populară, în opera oratorilor des-

(20 puncte)

Unde se găsește această inscripție?

(20 puncte)

Versurile unui poet clasic

Printre scriitorii noștri clasici care au sălăvit chipul lui T. Vladimirescu se numără și autorul următoarelor versuri:

Vine-un chior dinspre munte
Vine frumoz din păduri —
Tudor Doamnei vine-n frunte
Cu mîna de pîndă
Iar din țara din aoc sîntă
Iese cîntec vîntăcesc.
Și cu glas de surle cîntă
Tot poporul românesc.

Mîndră patrie romîină
Nu sub bot de oameni slabi,
Ci voinică și sîrbine
Cum e tot sub Basarabi.

Sonor corbi pe sus, băieții
Cădînd, negre se-mînesc
Și se sînt de-oțel
Și de foame se iznesc
N-au s-așteptat-oștii rugă
Să le dea de hrană-n răz
Oh, ciocii, te-ating în fugă
Toți răzbuțanții tăi!

Lasă-l sune surle-n țară
Să-și adune-oștenii destul.
Țara s-o vadom noi iară
Veseli pe urma lui —

Indicați numele poetului, titlul poeziei și volumul în care a fost publicată.

(15 puncte)

Cine este autorul acestei litografii?

(25 puncte)

Roman din veacul trecut

Fragmentul alăturat face parte dintr-un roman care prăvește declinul lumii feudale și ascensiunea burgheziei. Căla condusă de T. Vladimirescu este înfățișată ca o necesitate istorică determinată de preaferele sociale ale începutului secolului trecut. În centrul acțiunii se află o persoană ai cărei fapte și fapte sunt folosite pentru a ilustra tipul de viață al timpului respectiv. Numele autorului și titlul romanului, indicați de asemenea revista în care a apărut.

„Tudor Vladimirescu, luînd stîrea că lpsilant a intrat în țară, își împărți oștirea în două părți: dintr-una formă mici garnizoane pentru apărarea minărilor din Valahia Mică, în care își avea depuse proviziunile necesare pentru hrana oștirii; iar cu o parte compusă din șase mii de panduri aleși și două mii cinci sute de arnauți, comandați de Macedonski și Prodan, luă calea către București și se așeză în minăstirea Cotroceni și pe cîmpia dimprejurii ei, formînd din această lo-

calitate un lagăr fortificat care observa mișcările lui sîlant, pe boieri și politici cească.

După regulile stabilite de acest capitan, oștirea în a oamenilor partizani și propriu zis zău, nici nu dacă ei cunoșteau cuvîntul „ordin”.

(25 puncte)

Roman din zilele noastre

Vă prezentăm mai jos un fragment fascinant din episodul eliberării slugerului Tudor, reținut la isprăvnicia „Genei”, dintr-un roman dedicat luptei masei populare sub conducerea lui Tudor Vladimirescu pentru libertate socială și națională.

„Tîrziu după miezul nopții, cînd toată lumea dormea la conac, se auză buhăituri puternice în poartă.

— Cine-i? — strigă straja.

— Deschideți, auzem un război pe-

tru boierul ispravnice, se auză o voce groasă și puternică de a țară.

— Straja se uita printro fîrdă făcută în zid și văzu doi oameni călări, jucidu-și căii neastimpăraji.

— Boierul doarme, veniți miine, spusese straja, trăgînd ferestruica la loc.

— Scoală pe logojă și mișcă mai repede, pe toți dracii se auză iar vocea de afară.

Vînd-nevrînd straja ridică din uveri și se duse să-l trezească pe logojățul Cocir, care dormea tocmai în fundul curții. Acesta veni somnoros.

— Ce doriți? întrebă el, privind prin ochiul ferestruicii, cu mîinile rezemate de zidul rece.

— Avem un război de la căpitanul nostru pentru boierul ispravnice. Trebuie să-l dai chiar acum.

— Boierul doarme și n-are obiceiul să se trezească.

— Să-și facă, dacă nu-l are. Altfel îl trezim noi...

— Dară, rogu-vă, cine sînteți? Neferi de-ai spărtării, ciohodari de-ai oștirii ogeacului domnesc?

— Nici una, nici alta, sîntem oameni tocmai în fundul curții. Acesta veni lăncu Jianu. Auziți?

Auzind de numele lui Jianu, Cocir se pierdu cu firea și-și îndulci vocea pe dată.

— Deschise repede ferestruica și intră un suflet, Cocir cu scrisoarea în mînă, tremurînd din tot corpul, urcî două cîte două treptele de stejar ale scării conacului și se opri la ușa iatacului ispravniceului.

— Scoală, boierule, repede, ne calcă Jianu.

— Ce este? Ce spui? întrebă speriat boierul, buimăcit de somn, sărînd din patul moale și negîsîndu-și papucii.

— Un război de la

căpetenia de haiduc lăncu Jianu, coana. Așteaptă să-ți dai răspuns, spusese el tremurînd.

— Mii de draci! Treziți toți oamenii curții! Unde-i războiul?

— Numai în cămășă de noapce, cu o scufie de mătasă cu ciucure în cap, boierul luă răvașul, care parcă-i frigea degetele.

— Aprinde o lumină! răci el, agîtîndu-se prin cameră. Nu-i nici o ordine aici. Poate să te și omoare.

O slugă veni în

fundul culoarului cu o lumină aprinsă și o înfipse în sfîncicul de pe masă.

Boierul ispravnice deslucă hirtia boiții și citi:

„Arhon Ispravnice.”

Dacă preț de o oră nu slobozi pe slugerul Tudor Vladimirescu, ceata mea dă atac conacului. Nu ocerăți să ne stați împotriva, căci totul e de prisos. Oamenii mei se află aici la o bătaie de pușcă.

Am scris.
lăncu Jianu”

(25 puncte)

Unde se află acest monument?

(15 puncte)

(25 puncte)

STUDENTUL ULIANOV*

I. — Anii de școală la Simbirsk

Vladimir Ilici a învățat foarte bine în liceu, terminând fiecare clasă cu premiant. Niciodată nu i se întâmpla să vie la liceu cu lecție nefăcută. Vărul lui, Kolia Veretnikov l-a întrebat odată: — Cum, chiar nicio dată nu ți s-a întâmplat să vii cu lecție nefăcută? — Nu, nicio dată, și nici n-are să mi se întâmple! — I-a răspuns Volodea cu aripă. Chiar din cei dintâi ani de școală, Volodea ajunsese la concluzia despre care scria mai târziu surorii lui mai mici: „Dacă ai parit să înveți temă în liceu, în clasă, în clasă înțeleg de la început, din clasă înțeleg de la început, și sigur că ai să sfârșești cu bine... Cred că ești de acord cu mine că cei care se mulțumesc cu nota trei, nu-și pregătesc lecțiile cum trebuie, asta-i una, și al doilea, nu știu nimic din urmă (ceal puțin așa era la noi)!”

Cei din familie își aduceau aminte scena obișnuită a întoarcerii lui de la liceu. Băieții intra în antrec și înainte de a duce la etaj, spre odăia lui, ținea repede, trecând prin fața ușii biroului tatălui său: „La grădă cinci, la germană cinci...” (nota cinci era nota maximă — n.n.). „Văd așa de împiedec scena asta înaintea ochilor! — povestește Anna Ilinița Ulianova. Stau în birou la tată și surprind zâmbetul mulțumit pe care-l schimbă cu mama, în timp ce urmăresc amândoi cu ochii făptura îndesată, în uniformă de licean, cu părul roșcat ieșit de sub chipul, a fratelui meu, care trece lute prin fața ușii. Bineînțeles, obiectele se schimbă, uneori Volodea striga: la latină cinci, la algebră cinci, nota însă rămânea neschimbată, mereu cinci!”

Cum era totdeauna premiant, la sfârșitul fiecărui an școlar, Vladimir Ilici primea o diplomă de merit.

Ușurința excepțională cu care învăța îl neliniștea pe Iliu Nikolaei, tatăl său. Ca pedagog încercat ce era, se temea că însușirile lui minunate s-au împiedec de a deveni un om sirguincios, perseverent și cu dragoste de muncă. Dar temerile lui erau fără temelie. Băieții învățau cu trăgăle de inimă și perseverență. Îl ajuta mult respectarea unei reguli foarte importante, și anume de a fi totdeauna foarte atent în clasă. De aceea îl venea ușor să-și facă lecțiile acasă. În legătură cu aceasta, iată ce povestește V. V. Kașkadomova: „Urmărindu-l pe Volodea, observam totdeauna cu uimire cum se transforma acest copil vesel și vioi într-un băiat concentrat, care dintr-o dată părea că e ceva altul în vîrstă și mai ziceam: „Asta-i secretul, iată de ce capătă totdeauna nota cinci. Pentru că memorează și asimilează lecția în clasă, când o explică profesorului!” Vladimir Ilici a izbutit să-și

formeze un caracter perseverent și să-și dezvolte puterea de muncă numai pentru că își dădea seama foarte bine că de necesare sînt aceste însușiri în orice acțiune. Intr-o zi, ascultînd cum exersa la pian sora-să Olga, repetînd cu răbdare, la nesfîrșit, el exclamă: „Uite pe cine putem învidia pentru puterea ei de muncă!”

Succesul lui excepțional obținut în școală ar fi putut tulbura capul oricărui elev, dar Volodea rămînea un băiat foarte modest, lipsit de îngimfăre și de mindrie. După cum

biec și foarte bună. A fost promovat în clasă a VII-a...

A trecut examenul cu foarte bine... E un elev foarte capabil și silitor. Foarte atent la lecții... Are o purtare impecabilă. La atenție, silință și conduită a obținut nota 5... În clasă e foarte atent și sirguincios. Are o purtare foarte bună...

Cum în felul acesta sînt și celelalte notații cu privire la elevul Ulianov.

Volodea citea mult. Era un vizitator asiduă al bibliotecii din oraș și imprumuta cărți și de la colegi. Unul dintre ei pove-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

La liceul din Simbirsk, literatura a predat directorul F. M. Kerenski care era încântat de compozițiile lui Vladimir Ilici. Foarte adesea nu se mulțumea să-l pună nota cinci, îi punea 5 +.

Intr-o zi, F. M. Kerenski distribuia în clasă compozițiile verificate de el, cu subiectul: „Cauzele bunăstării în viața oamenilor”. Cînd îl învoia lucrarea lui Vladimir Ilici, îl întreabă pe un ton nemulțumit: — Despre ce clase sociale așuprite vorbești dumeata aici? Ce legătură cu subiectul?

Compoziția era atât de bine concepută, încît directorul i-a pus nota „5”, dar după cum istorisește unul din foștii lui colegi, i-ar fi avertizat: — Dumeata ai scris că regimul monarhist și capitalist așuprește clasele muncitoare a societății. Te sfătuiască să nu critici regimul existent în Rusia!”

Vladimir Ilici nu știu strălucit la examenul de maturitate așa cum terminase fiecare clasă, și la 10 iunie 1887 i se înmîină diploma de maturitate. Pe vremea cînd termina liceul, Vladimir Ilici era un tînd care citea mult, bine documentat în problemele vieții politice și literare principale.

În iunie 1887, adică îndată ce Vladimir Ilici primi diploma de maturitate, familia Ulianov părăsi Simbirskul, mutîndu-se la Kazan.

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

Lenin, elev în clasa I-a a liceului din Simbirsk

se știe, în cuvîntarea ținută la Congresul al III-lea al Comsomolului, în anul 1920, Vladimir Ilici a atras atenția tineretului să se ferească de aceste tendințe negative.

Succesul școlar al lui Vladimir Ilici se distingează prin-o constanță nedezimîntă. La Casa-muzeu „V. I. Lenin” din Ulianovsk se păstrează un „tabel privitor la domiciliul și conduita elevilor liceului din Simbirsk”. Cuvîntul franțuzesc „conduită” înseamnă purtare. În acest tabel erau trecute toate observațiile în legătură cu purtarea elevilor, iată ce scrie acolo despre „Ulianov Vladimir”:

Un elev foarte dotat, foarte sirguincios și ordonat. Învăță bine la toate obiectele. Are o purtare exemplară. Media generală la fiecare a-

tește că Volodea frecventa pe colegul lor Apollon Korfinski, viitorul poet. „Cînd Ulianov se ducea la Korfinski, nu-l mai putea deslîșii de dulapul cu cărți. Se ucea pe un scaun și începea a frunzări cartea după cartă, cu fundinșura se așa de adînc în citit, încît uita de tot ce era în jurul lui!”

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

La liceul din Simbirsk, literatura a predat directorul F. M. Kerenski care era încântat de compozițiile lui Vladimir Ilici. Foarte adesea nu se mulțumea să-l pună nota cinci, îi punea 5 +.

Intr-o zi, F. M. Kerenski distribuia în clasă compozițiile verificate de el, cu subiectul: „Cauzele bunăstării în viața oamenilor”. Cînd îl învoia lucrarea lui Vladimir Ilici, îl întreabă pe un ton nemulțumit: — Despre ce clase sociale așuprite vorbești dumeata aici? Ce legătură cu subiectul?

Compoziția era atât de bine concepută, încît directorul i-a pus nota „5”, dar după cum istorisește unul din foștii lui colegi, i-ar fi avertizat: — Dumeata ai scris că regimul monarhist și capitalist așuprește clasele muncitoare a societății. Te sfătuiască să nu critici regimul existent în Rusia!”

Vladimir Ilici nu știu strălucit la examenul de maturitate așa cum terminase fiecare clasă, și la 10 iunie 1887 i se înmîină diploma de maturitate. Pe vremea cînd termina liceul, Vladimir Ilici era un tînd care citea mult, bine documentat în problemele vieții politice și literare principale.

În iunie 1887, adică îndată ce Vladimir Ilici primi diploma de maturitate, familia Ulianov părăsi Simbirskul, mutîndu-se la Kazan.

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

La liceul din Simbirsk, literatura a predat directorul F. M. Kerenski care era încântat de compozițiile lui Vladimir Ilici. Foarte adesea nu se mulțumea să-l pună nota cinci, îi punea 5 +.

Intr-o zi, F. M. Kerenski distribuia în clasă compozițiile verificate de el, cu subiectul: „Cauzele bunăstării în viața oamenilor”. Cînd îl învoia lucrarea lui Vladimir Ilici, îl întreabă pe un ton nemulțumit: — Despre ce clase sociale așuprite vorbești dumeata aici? Ce legătură cu subiectul?

Compoziția era atât de bine concepută, încît directorul i-a pus nota „5”, dar după cum istorisește unul din foștii lui colegi, i-ar fi avertizat: — Dumeata ai scris că regimul monarhist și capitalist așuprește clasele muncitoare a societății. Te sfătuiască să nu critici regimul existent în Rusia!”

Vladimir Ilici nu știu strălucit la examenul de maturitate așa cum terminase fiecare clasă, și la 10 iunie 1887 i se înmîină diploma de maturitate. Pe vremea cînd termina liceul, Vladimir Ilici era un tînd care citea mult, bine documentat în problemele vieții politice și literare principale.

În iunie 1887, adică îndată ce Vladimir Ilici primi diploma de maturitate, familia Ulianov părăsi Simbirskul, mutîndu-se la Kazan.

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

La liceul din Simbirsk, literatura a predat directorul F. M. Kerenski care era încântat de compozițiile lui Vladimir Ilici. Foarte adesea nu se mulțumea să-l pună nota cinci, îi punea 5 +.

Intr-o zi, F. M. Kerenski distribuia în clasă compozițiile verificate de el, cu subiectul: „Cauzele bunăstării în viața oamenilor”. Cînd îl învoia lucrarea lui Vladimir Ilici, îl întreabă pe un ton nemulțumit: — Despre ce clase sociale așuprite vorbești dumeata aici? Ce legătură cu subiectul?

Compoziția era atât de bine concepută, încît directorul i-a pus nota „5”, dar după cum istorisește unul din foștii lui colegi, i-ar fi avertizat: — Dumeata ai scris că regimul monarhist și capitalist așuprește clasele muncitoare a societății. Te sfătuiască să nu critici regimul existent în Rusia!”

Vladimir Ilici nu știu strălucit la examenul de maturitate așa cum terminase fiecare clasă, și la 10 iunie 1887 i se înmîină diploma de maturitate. Pe vremea cînd termina liceul, Vladimir Ilici era un tînd care citea mult, bine documentat în problemele vieții politice și literare principale.

În iunie 1887, adică îndată ce Vladimir Ilici primi diploma de maturitate, familia Ulianov părăsi Simbirskul, mutîndu-se la Kazan.

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

La liceul din Simbirsk, literatura a predat directorul F. M. Kerenski care era încântat de compozițiile lui Vladimir Ilici. Foarte adesea nu se mulțumea să-l pună nota cinci, îi punea 5 +.

Intr-o zi, F. M. Kerenski distribuia în clasă compozițiile verificate de el, cu subiectul: „Cauzele bunăstării în viața oamenilor”. Cînd îl învoia lucrarea lui Vladimir Ilici, îl întreabă pe un ton nemulțumit: — Despre ce clase sociale așuprite vorbești dumeata aici? Ce legătură cu subiectul?

Compoziția era atât de bine concepută, încît directorul i-a pus nota „5”, dar după cum istorisește unul din foștii lui colegi, i-ar fi avertizat: — Dumeata ai scris că regimul monarhist și capitalist așuprește clasele muncitoare a societății. Te sfătuiască să nu critici regimul existent în Rusia!”

Vladimir Ilici nu știu strălucit la examenul de maturitate așa cum terminase fiecare clasă, și la 10 iunie 1887 i se înmîină diploma de maturitate. Pe vremea cînd termina liceul, Vladimir Ilici era un tînd care citea mult, bine documentat în problemele vieții politice și literare principale.

În iunie 1887, adică îndată ce Vladimir Ilici primi diploma de maturitate, familia Ulianov părăsi Simbirskul, mutîndu-se la Kazan.

Compozițiile din clasă și de acasă oglindeau în chip strălucit cunoștințele lui temeinice, lecturile serioase extrascolare și inteligența lui ascuțită, critică. Avea metoda lui proprie de lucru.

Cînd li se dădea să facă o compoziție acasă — scrie Dmitri Ilici — el n-o lucra nicio dată în ajunul zilei cînd trebuia să-o predă. În grabă, pierzînd noaptea, cum făceau mai toți colegii lui, îndată ce li se făcea subiectul și termenul de lucru, de obicei două săptămîni, Vla-

dimir Ilici se apuca de treabă. Mai întâi făcea planul lucrării pe un sfert de ceașcă de hîrtie — introducerea, dezvoltarea și încheierea. Pe urmă lua altă foaie de hîrtie, a îndoaie în lung și în partea stîngă începea să facă cioma, însemnînd cu litere și cifre capitolele prevăzute în plan. Partea dreaptă a foii rămînea necrisată. Zilele următoare, trecea acolo completările, lămuririle și corecturile, precum și bibliografia — vezi capitalul cutare, pagina cutare. Din zi în zi, cîmpul din dreapta al foii de ciomă se împemștră tot mai tare cu nenumărate însemnări, corecturi, trimiteri ș.a.m.d. Cu puțin înainte de termenul de predare, trecea pe curat căsuța cu compoziția, confruntdîndu-se însemnările cu numerele volumului pe care le procurase din vreme. Acum nu-i rămînea decît să transcrie cu cerneală, într-un caiet, compoziția terminată și bine pusă la punct!”

Sport

● In sala sporturilor din Constantința peste 3.500 spectatori au urmărit sîmbătă seara o două înfrîngere între boxeri romîni și cei scoțieni. Din nou boxerii romîni s-au dovedit superiori reputîndu-vî victoria cu scorul de 6-1. Cele 6 puncte se datorau lui Petru Nicolaie, C. Gheorghiu, N. Stoensescu, M. Nicolae, O. Cioloca și V. Mariușan. Foarte bine s-a comportat N. Stoensescu care a reușit să învingă la puncte pe Fischer expediat și la podesă în repriza a doua.

● In campionatele internaționale de tenis de cîmp ale Republicii Arabe Unite de la Cairo în finala probei de simplu masculin jucătorul italian Pietrangeli va înfrîngă pe învingătorul meciului Merlo (Italia) — Jovanovic (Iugoslavia).

● In sfîrșitul de finală ale „Cupei campionilor europeni” la baschet echipa cehoslovacă Slovan Orbis a învins cu scorul de 72-52 echipa franceză Roanne. In urma acestei victorii echipa cehoslovacă s-a calificat pentru semifinalele competiției.

● In cadrul unui concurs atletic, desfășurat în sală, la Chicago, sportivul negru John Thomas a sîrșit la înfrîngere 2,96 m stabilînd astfel cea mai bună performanță mondială la această probă pe teren acoperit. Thomas a mai sîrșit anul acesta 2,18 m și de cîteva ori 2,17 m, și 2,14 m. Excepționala performanță înregistrată de Thomas a fost obținută din cea de-a treia încercare.

● Echipa campioană de hochei pe gheață a R. Cehoslovaciei, Ruda Hvezda Brno, intrăprinde actualmente un turneu în U.R.S.S. Jucînd la Novosibirsk cu echipa locală Dinamo hocheiștii cehoslovaci au terminat învingătorii cu scorul de 6-3 (3-0; 2-0; 1-3).

● Echipa selecționată olimpică de box a Italiei își continuă pregătirile în vederea noului sejur internațional în primul meci echipa italiană va înfrîngă la 20 aprilie la Roma echipa Scoției.

● Intr-un meci internațional de box disputat la Bruxelles echipa selecționată olimpică a Franței a învins cu scorul de 6-4 echipa Belgiei. O excelentă impresie a lăsat pugilistul francez de categorie semimijlociu Jossolin care a dispus prin KO în rîndul 3 de Deneier.

(Agerpres)

Vedere din orașul Sibiu.

Foto: AGERPRES

„Văd, văd!”

(Urmare din pag. 1-a)

romen de toată frumusețea, în care fațetele de mai sus, pot fi încercate de extraordinare semnificații.

Asta înseamnă, firește, că și atunci cînd comisia întreabă pe concurenți să nu facă precum cea de la Tîru, și să întrebe doar: „Cine o scris Morometii?” sau să se mulțumească doar cu povestirea citonă episoada. Nu în episoada, nici în numele autorului stă valoarea unei cărți. Care-s eroii? Care-s fațetele și caracterul lor? Care-s semnificațiile cărții? Care-s condițiile sociale care le-au determinat? — Iată unde stă interesul cărții pentru un cititor de literatură și unde trebuie să cerceteze comisia.

De asta doar nu trebuie să se recomande, să se pună în mîna tinerilor orice carte, la întâmplare. Cartea devine și ea un prieten. Prietenul trebuie ales cu grijă și trebuie să fie com de vîrstă lui, de înțelegerea lui. Cartea deci trebuie potrivită după vîrstă respectivului cititor. Numai așa o poate înțelege, va putea iubi eroii, va pricepe mobilele faptelor pe care le săvîrșesc, mediul lor, mentalitatea lor.

Cartea nu se citește pentru a te găsi în treabă, numai pentru a spune că citești. Ea se citește pentru a cunoaște, pentru a cunoaște ceea ce trebuie după vîrstă, ceea ce-ți poate fi de cel mai mare folos.

Cartea a unul din factorii cel mai de seamă în formarea inteligenței, a omului nou. Să n-o bagatelizăm. Utemiștii care se ocupă de concursul „Iubii cartea” ca și comisiile respective au o mare răspundere.

O răspundere care nu se poate rezuma cum se rezumă o carte. O răspundere în care, orice act, ori ce judecată trebuie bine chibzuită în raport cu scopul urmărit.

Nu mai amîna, după fiecare carte citită cum se cuvine, lectorul va striga plin de nemulțumire: — „Văd, văd!”

MADONA

(Urmare din pag. 1-a)

la cine știe ce școală dintr-un îndepărtat sat?

Madona nu era supărată că rămînea repetență!

Madona a transformat studenția în profesie!

Era mulțumită că vizual său de a tocii trotuarului bulevardului, de a învenea botariile, de a se îmbrăca fistiche, de a nu face de fapt nimic, de a paraliza — era realizat.

O singură grijă avea: să înceseze la fiecare lună „pensia” din banii pe care-i câștigă prin muncă părintii.

Adeseori cerea „suplimentarea fondurilor”.

Am nevoie urgentă de bani pentru cursuri!

Pentru cursuri? Aș! Pentru lux, pentru distracții.

Și așa au trecut 5 ani de studenție.

Madona nu se află acum în ultimul an de facultate. Cu chiu cu vai repetă... anul III.

(In sesiunea din iarnă nu a luat nici un examen, în schimb are două mustrări

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Perseverînd în acțiunile pe care le-a desfășurat pînă acum, colectivul brigăzii noastre vrea să obțină rezultate din ce în ce mai bune. Angajamentul nostru este ca pe luna martie să obținem o dopărire a planului de producție cu 3 la sută, iar a planului de calitate cu 2 la sută.

Informații

Simbătă s-a învoiat în Capitala delegația Consiliului național al femeilor din R. P. România, care la invitația Comitetului femeilor sovietice, a participat la manifestările prilej de sărbătorirea celei de-a 50-a aniversări a Zilei internaționale a femeii la Moscova. De-

legația a fost compusă din Maria Groza, secretară a Consiliului național al femeilor, conducătoarea delegației, și Lucretia Crăciun, testistă la frunza la Industria bumbacului A din București.

Cu acest prilej, tinerii colecțivisti vor vizita Muzeul de istoria și arte instituția culturală din București, precum și localitățile Sinaia, Deflema și altele.

Simbătă seara, orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „Bănulescu” din Timișoara dirijată de Nicolae Robec, a dat în sala „Maxim Gorki” din localitatea un concert cu concertul simfonicii sovietice S. Shtokovski, laureat al primului Concurs internațional „George Enescu”.

În program au figurat lucrări de Corelli, Lalo, Ch. Dumitrescu.

In biblioteca populară „Elena Pavel” din raionul „23 August”.

Cinematografe

De peste hotare

Un mare eveniment în viața politică a Franței

In preajma sosirii lui N. S. Hrușciov la Paris

PARIS. — Correspondenții Agorpres transmit: Ca 72 de ore înainte începerii vizitei oficiale a șefului guvernului sovietic în Franța, la Paris pregătirile — afți politice și de protocol propriu-zise — sînt în toi. Printre primele se încaadrează vizita de două zile pe care o face în capitala Franței primul ministru al Angliei, Malcolm MacDonald, vizită care, după părerea ziarului „Combat” aparține simbolic dimineața, are drept scop să pregătească întrevăderile de săptămîna viitoare dintre generalul de Gaulle și Hrușciov. Presa franceză de astăzi abordează de altminteri în mai multe articole problema „confirmității” poziției occidentale față de negocierile cu N. S. Hrușciov, și se pune problema înțelesului accidental al conferinței șefilor de guvern.

În capitala Franței, ca și în orașele situate pe itinerariul pe care îl va parcurge N. S. Hrușciov, se fac ultimele pregătiri. Opinia publică din Franța, reprezentată celor mai diferite cureuri leagă de vizita lui N. S. Hrușciov în Franța mari speranțe și plasează acest eveniment în fruntea evenimentelor de politică externă înregistrate în ultimii ani în viața țării. Aceasta reiese din multitudinea declarațiilor acordate de presă consacrate acestui eveniment. Ziarul „Combat” publică un interviu al președintelui grupului parlamentar U.N.R. și președinte al Comitetului parlamentar Franța-U.R.S.S., RAYMOND SCHMITTEIN. În acest interviu se spune printre altele: „Sînt convins de extrema importanță pe care o are această întâlnire. Studiul contactelor la nivelul ministrilor Afacerilor Externe este de acum depășit. Șeful de stat trebuie să acționeze și de o parte și de cealaltă cu bună încredință acum pentru a se ajunge la un acord.”

MIȘCAREA PENTRU PACE

DIN FRANȚA a publicat un comunicat în care se arată că majoritatea francezilor așteaptă cu încredere înțelegerea care va avea loc între N. S. Hrușciov și de Gaulle.

Comunicatul dat publicității de UNIUNEA FEMEILOR FRANCEZE arată că „convorbirile între de Gaulle și generalul de Gaulle cu câteva săptămîni înainte înfrînării la nivel înalt trebuie să așeze ca baze diferențele între națiuni să se rezolve prin negocierile care ar putea avea să se poarte angaja pe calea rezoluției.”

În ultimul timp au apărut numeroase declarații ale personalităților din viața culturală franceză care salută apropiata

vizită a șefului guvernului sovietic. „Salut cu speranță vizita domnului Hrușciov în Franța ca o etapă importantă pe drumul cel mai frumos, drumul păcii”, a declarat scriitorul MAURICE DRUON. Cunoscutul regizor de film CHRISTIAN JAJUE a declarat că tratativele dintre președintele Consiliului de Miniștri și șeful statului francez vor contribui la o mai bună înțelegere între cele două popoare și vor constitui un nou pas pe calea spre lămurirea și înfrînerea păcii.

Scriitorul GABRIEL CHEVALIER a subliniat că în persoana lui N. S. Hrușciov el vede pe mesagerul unei mari speranțe.

PARIS 12 (Agorpres). — La Paris a fost pusă în vânzare broșura „Hrușciov în Franța”, scrisă de Pierre Block, fost deputat. Autorul broșurii îl caracterizează pe N. S. Hrușciov drept un eminent om de stat al epocii contemporane, subliniind meritele sale în lupta pentru menținerea păcii.

Un articol al lui Maurice Thorez

PARIS 12 (Agorpres). — La 11 martie așezat „L'Humanité” publică articolul lui Maurice Thorez intitulat: „Noi direcții politice”, în care se spune printre altele: „La primă, ca și celelalte întâlniri anterioare lui Nikita Hrușciov în Franța, există toate motivele să se considere că poporul nostru, înaintea acestei simple surse deosebit de pură, și vor face o profunză călătorie și o evoluție.”

Fințele franceze nu sînt în persoana lui Hrușciov pe reprezentanții marii paper sovietice care a sînta jurta așez de grele în lupta contra impetului hrușciovian.

Oamenii noștri din țara noastră sînt în al și un militanți ai mișcării muncitorești, un

luptător pentru ridicarea bunăstării materiale a poporului, și un om ale cărui numeroase și îndrăznețe inițiative au avut drept rezultat progresul urias al economiei și științei sovietice și influența democrației socialiste.

Întreaga Franță îl urmează lui Nikita Hrușciov din sentimentul că el este cel care va săvîrși în tot timpul zilei. Aceste școli vor lua ființă de regulă pentru elevii din primele clase și vor funcționa în localitățile de școală existente sau în cele care se vor construi de acum încolo.

Prinz în cinstea delegației economice guvernamentale romîne aflate la Moscova

MOSCOVA 12 (Agorpres). — TASS transmite: Conducătorul delegației economice guvernamentale romîne Alexandru Birădeanu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne și membrii delegației au participat la 12 martie la un prinz cînt în cinstea lor de Aleksei Koshghin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.

Printre oaspeții se aflau Mihai Hrușciov, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., Semion Skakiov, președintele Comitetului de Stat al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., pentru relații economice externe, precum și Valerian Stan, însoțitor al așezării administrative al Republicii Populare Romîne.

În timpul prinzului, care a-a desfășurat într-o atmosferă cordială, Aleksei Koshghin și Alexandru Birădeanu au rostit cuvînturi.

In U.R.S.S. Noi măsuri în sprijinul procesului instructiv-educativ din școală

MOSCOVA 12 (Agorpres). — TASS transmite: C.C. al P.C.U.S. și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. au hotărît ca paralele cu dezvoltarea rețelei de școli-interne să crească în orașe, așezări muncitorești și sate școli în care copiii să fie supravegheați de profesori și educatori în tot timpul zilei. Aceste școli vor lua ființă de regulă pentru elevii din primele clase și vor funcționa în localitățile de școală existente sau în cele care se vor construi de acum încolo.

Un oraș recent apărut pe harta R. P. Bulgaria — Dimitrovgradul, lată unul din frumoasele bulevarde ale acestui tînar oraș.

A început judecarea recursului în procesul lui Manolis Glezos

ATENA 12 (Agorpres) TASS transmite: În seara zilei de 12 martie Areopagul (Tribunalul Suprem al Greciei — n.r.) a judecat recursul în casajie al lui Manolis Glezos și celorlalți patrioți greci condamnați în iulie 1959 de tribunalul militar din Atena sub acuzația falsă de spionaj.

Apararea cere casarea sentinței și revizuirea procesului, invocînd incompetența tribunalului militar de a judeca acest proces, interpretarea și aplicarea greșită a legii 375 și a unor articole din codul de procedură penală, precum și alte violări ale regulilor de procedură. Dacă Areopagul va admite recursul, procesul va fi trimis spre judecare unui tribunal civil.

La 12 martie apareau a prezentat în fața Areopagului motivele de recurs. Sentința va fi pronunțată peste 15 sau chiar peste 28 de zile.

PRAGA 12 (Agorpres). — După cum transmite Ceteka, secretariatul general al Organizației Internaționale a Ziariștilor a primit o scrisoare din partea lui Manolis Glezos, care este deținut la închisoarea Averoli din Atena.

Chemînd în scrisoarea sa la vigoare, Glezos interzice propagandă fascistă și ostență împotriva democrației în mai multe state de Europa, care au dat naștere unor „scumbi” în modurile generalizate cu vederea democrației din întreaga lume. Ar fi oarecum înțelesibil, susține Glezos, dacă oamenii nu s-ar da seama de înșelăciunile și înșelăciunile a ostentive fascistice.

Chemînd în scrisoarea sa la vigoare, Glezos interzice propagandă fascistă și ostență împotriva democrației în mai multe state de Europa, care au dat naștere unor „scumbi” în modurile generalizate cu vederea democrației din întreaga lume. Ar fi oarecum înțelesibil, susține Glezos, dacă oamenii nu s-ar da seama de înșelăciunile și înșelăciunile a ostentive fascistice.

Strănut a afirmat că Germania Occidentală nu ostenționează să ostenționeze de a crea hărți militare și deșerte militare sau să ostenționeze privilegii militare în Grecia. El a subliniat, înă,

Scopul vizitei lui Strauss în Grecia

ATENA 12 (Agorpres). TASS transmite: Ministrul de Afaceri Externe al R.F.G. Strauss, care se află în vizită la Atena a vorbit la dezbaterile șefilor de Asociația preselor străine despre politica tratativelor sale cu guvernul grec.

Strauss a afirmat că Germania Occidentală nu ostenționează să ostenționeze de a crea hărți militare și deșerte militare sau să ostenționeze privilegii militare în Grecia. El a subliniat, înă,

Declarația în spiritul războiului rece făcută de Strauss, favorizărilor sale de a recruta în Grecia, sub pretextul învechit al pericolului comunist, a deșert pentru cursa înarmărilor cu produs o impresie nefavorabilă în rândurile celor prezenți în sală.

Declarația în spiritul războiului rece făcută de Strauss, favorizărilor sale de a recruta în Grecia, sub pretextul învechit al pericolului comunist, a deșert pentru cursa înarmărilor cu produs o impresie nefavorabilă în rândurile celor prezenți în sală.

Declarația în spiritul războiului rece făcută de Strauss, favorizărilor sale de a recruta în Grecia, sub pretextul învechit al pericolului comunist, a deșert pentru cursa înarmărilor cu produs o impresie nefavorabilă în rândurile celor prezenți în sală.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

Scrisoarea lui D. Eisenhower adresată reprezentanților S.U.A. la Conferința de la Geneva

WASHINGTON 12 (Agorpres). — La Washington a fost dată publicității scrisoarea adresată de președintele Eisenhower reprezentanților S.U.A., F. M. Eaton, conducătorul delegației S.U.A. la consfăturile Comitetului celor zece state pentru dezarmare, care încep la 15 martie la Geneva. În această scrisoare, președintele declară că S.U.A. sînt hotărîte să cerceteze toate căile posibile pentru a găsi drumul spre dezarmarea generală. Nu trebuie să fim pesimiști, se spune în scrisoarea, pe motiv că în trecut tratative cu privire la dezarmare nu au fost încununate cu succes. În același timp însă nu trebuie să ne așteptăm la un succes imediat și mari, deși fără îndoială că am saluta un astfel de progres. Teia S.U.A. se angajează în scrisoarea președintelui să încerce să fie încheiate unii acord cu privire la un control echilibrat, pe etape și garantat asupra armamentelor.

În încheiere, Manolis Glezos exprimă mulțumiri opiniei publice democratice mondiale pentru protestele împotriva arestării și condamnării democraților greci.

PRAGA 12 (Agorpres). — Într-o scrisoare adresată Tribunalului Suprem din Atena, Unus Internațională a Studenților cere anularea sentinței nedrepte împotriva grupului național grec, Manolis Glezos și punerea lui în libertate. „Fapta lui Glezos, care a arborat drapelul grec pe Acropole, în Atena ocupată de nazizi, se spune în scrisoarea, a fost un exemplu de eroism pentru tinerii din toate țările în care democrația era înăbușată.”

PRAGA 12 (Agorpres). — După cum transmite Ceteka, secretariatul general al Organizației Internaționale a Ziariștilor a primit o scrisoare din partea lui Manolis Glezos, care este deținut la închisoarea Averoli din Atena.

Chemînd în scrisoarea sa la vigoare, Glezos interzice propagandă fascistă și ostență împotriva democrației în mai multe state de Europa, care au dat naștere unor „scumbi” în modurile generalizate cu vederea democrației din întreaga lume. Ar fi oarecum înțelesibil, susține Glezos, dacă oamenii nu s-ar da seama de înșelăciunile și înșelăciunile a ostentive fascistice.

Strănut a afirmat că Germania Occidentală nu ostenționează să ostenționeze de a crea hărți militare și deșerte militare sau să ostenționeze privilegii militare în Grecia. El a subliniat, înă,

Declarația în spiritul războiului rece făcută de Strauss, favorizărilor sale de a recruta în Grecia, sub pretextul învechit al pericolului comunist, a deșert pentru cursa înarmărilor cu produs o impresie nefavorabilă în rândurile celor prezenți în sală.

Declarația în spiritul războiului rece făcută de Strauss, favorizărilor sale de a recruta în Grecia, sub pretextul învechit al pericolului comunist, a deșert pentru cursa înarmărilor cu produs o impresie nefavorabilă în rândurile celor prezenți în sală.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

DECLARAȚIA ÎN SPIRITUL RĂZBOIULUI RECE FĂCUTĂ DE STRAUSS, FAVORIZĂRII SALE DE A RECRUTA ÎN GRECIA, SUB PRETEXTUL ÎNVECHIT AL PERICOLULUI COMUNIST, A DEȘERT PENTRU CURSA ÎN ARMĂRIILOR CU PRODUS O IMPRESIE NEFAVORABILĂ ÎN RÂNDURILE CELOR PREZENȚI ÎN SALĂ.

O hotărîre a C.C. al U. T. C. L.

MOSCOVA 12 (Agorpres). — TASS transmite: Comitetul Central al U.T.C.L. a examinat problema activității organizațiilor de Comsomol pentru accelerarea construcției principiilor obiective ale industriei și transportului declarate construcții comsomoliste unionale de șoc.

A fost aprobat o listă cuprinzînd o suită de asemenea obiective. Organizațiile comsomoliste din Ucraina, Kazahstan, regiunile Sverdlovsk, Irkutsk, Belgorod și Kurok au fost însărcinate să și concentreze atenția asupra dărilor în exploatarea înainte de termen a unor noi întreprinderi pentru extracția și prelucrarea minerului de fier.

Organizațiile comsomoliste li s-a indicat să asigure participarea activă a comsomolștilor și tineretului la construcția de noi fabrici de ciment.

În hotărîrea C.C. al U.T.C.L. se subliniază că în anul 1959 — primul an al septenaliului — pe șantierele comsomoliste unionale de șoc au fost date în exploatare 33 de întreprinderi ale industriei metalurgice, chimice, energetice și de gaze, au fost electricificate și construite 2.675 km. cai ferate.

Doi tineri japonezi răpuși de un avion militar american

TOKIO. — După cum se anunță din Naha, centrul administrativ al insulei Okinawa, o situație în 10 km vest de Okinawa, au fost răniți de un avion militar cu reacție american care a intrat în timp ce strîngeau tuburi goale de cartușe. Acest incident a provocat indignare și proteste în rândurile populației din Okinawa care este tot mai nemulțumită de ocupația militară americană.

„Jos mâinile de pe Klaus Walter!”

BERLIN. — Tineretul din Republica Democrată Germană cere cu hotărîre eliberarea lui Klaus Walter care se află în închisoare din Berlinul Occidental. A cum două luni K. Walter, student al Universității Humboldt din Berlin, a fost arestat de poliștii în Berlinul Occidental în timpul unei demonstrații de protest împotriva provocărilor naziste și antisemite în R. F. Germană. El purta o pancartă în care se cerea îndepărtarea foștilor nazisți notorii din guvernul vest-german.

Comitetul de luptă pentru eliberarea lui Klaus Walter, creat la Universitatea Humboldt, a convocat la 11 martie o conferință de presă la care a cerut punerea imediată în libertate a tînărului student.

În seara de 10 martie a avut loc la Berlin un mare miting la care au luat parte profesorii, conferențiarii și studenții de la Institutul de învățămînt superior din capitala R. D. Germane, precum și studenții din Berlinul Occidental.

Un mare grup de studenți areștați de poliția franchistă

NEW YORK. — În Spania nu conține reprimensiunile împotriva forțelor democratice. După cum anunță agenția United Press Internațional, la 11 martie poliția spaniolă a arestat la Bilbao un mare grup de studenți și un profesor universitar pentru că au participat la o grevă.

DE SCURT

MOSCOVA. — La Moscova a apărut în limba rusă volumul al doilea al memoriilor din timpul războiului ale lui Charles de Gaulle (Unitatea 1942—1944). Primul volum al memoriilor din timpul războiului a fost editat la Moscova în 1957.

GENEVA. — La 12 martie a fost la Geneva pentru a participa la lucrările Comitetului celor zece state pentru dezarmare delegația sovietică condusă de V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

PEKIN. După cum transmite agenția China Nouă, la 12 martie cu avut loc la Pekin tratative între Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineză, și B. P. Koirala, primul ministru al Nepalului.

WASHINGTON. — La 12 martie Casa Albă a anunțat că președintele Eisenhower a acceptat invitația guvernului portughez de a vizita Portugalia după încheierea conferinței la nivel înalt de la Paris din luna mai.

Semnarea Convenției de colaborare pentru prospecțiuni și explorări petrolifere între R. P. Romîni și Regatul Greciei

ATENA 12 (Agorpres). — La 12 martie s-a semnat la Atena Convenția de colaborare pentru prospecțiuni și explorări petrolifere, precum și pentru livrarea de petrol în Grecia pentru Statul Grec.

Convenția a fost semnată în numele guvernului R. P. Romîne de către dr. Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț și Industrială, iar în numele guvernului regal al Greciei de către N. Maris, ministrul Industriei.

La semnare au participat Ion Drînceanu, ambasadorul R. P. Romîne în Grecia, precum și alți membri ai Ambasadei romîne. Din partea greacă au fost prezenți la semnare N. Pharmakidis, secretar general în Ministerul Industriei și alți funcționari din Ministerul Industriei.

Pe baza acestei convenții, guvernul romîn și guvernul grec, animate de dorința de a dezvolt-

la relațiile dintre cele două țări, stabilind realizarea unei colaborări tehnice în vederea prospecțiunii și a explorării (inclusiv lucrări de foraj) a zăcămintelor de petrol în Grecia pentru Statul Grec.

În aceeași zi, pe baza convenției de colaborare semnate, s-a încheiat și primul contract între întreprinderea de Stat pentru Comerț Exterior „Industria-Export” și Ministerul Industriei al Greciei prin care se stabilesc detaliile colaborării tehnice, precum și lucrările ce urmează să le execute, în prima fază de prospecțiune, un grup de tehnicieni romîni, în regiunea dintre Grevena și Kardisa.

Din partea romînă contractul a fost semnat de Emanoil Tîulescu, consilier economic al Ambasadei R. P. Romîne la Atena, iar din partea greacă de N. Pharmakidis, secretar general al Ministerului Industriei.

Tradiții ale prieteniei a două mari popoare

La 15 martie, N. S. Hrușciov urmează să sosească la Paris. Pentru prima oară un șef al guvernului sovietic va vizita Franța. De aceea, călătoria solușului păcii și prieteniei dintre popoare constituie pentru francezi un eveniment fără precedent.

Paralel cu aceasta francezii au uită să reflecteze și asupra caracterului relațiilor franco-ruse și franco-sovietice care în decursul deceniilor și-au vădit însemnătatea lor pentru destinul celor două țări.

Polițienii de la Paris cei mai clăviziți din ultimii 150 de ani au înțeles că edificiul diplomației țării lor nu poate fi construit decît pe fundamentul unor relații trainice cu Rusia și apoi cu Uniunea Sovietică. În măsura în care Franța era mai fidelă sau mai puțin acestui principiu de politică externă, în aceeași măsură ea era mai puternică sau mai slabă în conflictele de peste Rbin. De asemenea, înaintea existenței Franței ca mare putere fusese determinată întotdeauna de atitudinea prietenească a Rusiei și apoi a Uniunii Sovietice față de acest stat chiar și în acele cazuri cînd nu a existat o prietenie reciprocă de o egală intensitate din partea cerurilor oficiale de la Paris.

De aceea, prezintă interese foarte succinate incursiunile în trecutul relațiilor franco-ruse și franco-sovietice.

Anii 1814—1815 au marcat prăbușirea definitivă a aventurii napoleonice. Franța se află înaintea unei epoci dure. Parisul se găsea sub ocupația trupelor „celor patru împărați”. I se puteau atunci impune Franței și pîrea unei părți însemnate a teritoriului ei, desăvîrșiri fâlnuase. Anelii, Prusia și Austria intenționau ca Franța să devină un stat cu o influență minoră în

lume. Prusia rîvea să și întindă posesiunile, să dobîndindă Alsacia, Lorena, Franța Comata, departamentele Nord și Masella, o parte din Ardennele, să obțină reparații grele și să readucă vîmările acru preveloționare; Anglia sprijinea pretențiile prusace. Și totuși, Franța și-a menținut integritatea teritorială, a dispus de deplină suveranitate de stat, ba, chiar și se și acordau teritorii pe care nu le deținea înainte de anul 1792. Franța a rămas mare putere, a fost salvată de amputare.

Cui se datorată faptul că în lăcile militatortilor prusaci ce se pregăteau să marcheze „adonca” țara a revoluției” cîmpăcinos în gal, răzîndu-l fără prada? Nu mai diplomații ruse din acel timp care impuse Angliei, Franței și Austriei tratatul de la Paris din 30 mai 1814, tratat ce nu a putut fi cîntat mai micar de Congresul de la Viena din același an. Prin acel tratat Rusia a proclamat principiul indivizibilității teritoriilor franceze și a asigurat acceptarea unei Franțe puternice, intrucît creșterea în perspectivă a forței militare prusace cerea înșirîi trîntăriei Franței. La octombrie 1814, diplomatul francez Talleyrand scria că dacă Prusia va proceda așa cum va voi „Ja va forma în puținii ani o marărie militară foarte periculoasă pentru vecinii ei”.

Au trebuit să intervină eroile fatale din anii 1866—1870 ale lui Napoleon al III-lea care practica o politică de dublei față față de Rusia, sîrind alianța dintre cele două țări, pentru ca Franța să se găsească „încură în lăcile militatortilor prusaci”, să fie înfrîntă la Sedan și să se fiară speranța restabilirii statului? Statele Unite au refuzat să ajute laz cerșurile oficiale din Anglia, interzînd să

profite de trupele venind de la trupele venind a Canalului Mîgîș, proiectat să se transforme într-un proiectat al Marii Britanii, și o deșelăciune ca mare putere, în lăcile glorioși lui Winston Churchill peșteră la unirea Angliei și Franței. Într-un singur stat”. Poporul francez s-a bucurat înalt de sprijinul Uniunii Sovietice care prin lăcile sa eronic împotriva hîterismului a salvat popoarele Europei o primărie rîvniță fascistă. De asemenea, nu poate fi negat aportul rezistenței franceze ale cărei acțiuni operative de lăcile eroborării, după unele calcule, au acționat a cel puțin 20 de divizii ale aliaților.

Cînd la vara anului 1944, în Parisul eliberat și înalt primărie colose de patrii franceze, odată cu ei și cu lăcile speranțe și partizanii sovietici, în exterior ei au se deosebit în noi, un fel de trupești lor de lăcile francezei. Acetia acru, acruși uniformă. După un singur secol li distingea de cei din marelă și fîrtoare sovietice purta pe piept o steașă roșie, simbolul patriei, al eroinăriei față de ea. La Sănt și Bodeleau, li împovărităre parțială și la Orleans ei au lăcile pentru eliberarea Franței. Mulți partizani sovietici și-au văzut singele pentru eliberarea Franței. Faptul lor de armă li înalt prin patrii franceze. De asemenea, colaborarea de armă franco-sovietică a afirmat și pe pîlăcile hîterismului unde acționa lăcile ocupanților hîteristi, excludînd „Normand-Norman”.

Germania hîteristă a fost zdrobită, însă problema pre-impunării statutului militară unuli geră se este deșelăci de actuală. Ea nu putea să nu procedeze pe oamenii politici francezi, deoarece, Franța nu ostenț a fost victima poli-oz mi-

O carte mult cîntă cîntă la Paris. Desen de V. VASILEU